

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر دو روش آموزش چهره به چهره و کتابچه آموزشی بر خودکارآمدی تنفسی مبتلایان به بیماری مزمن انسدادی ریه مراجعه کننده به بیمارستان های منتخب دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

محل انتشار:

نشریه آموزش پرستاری، دوره 4، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ماشالله اعتمادی سنجی - دانشگاه علوم پزشکی کردستان

علیرضا قهری سرابی - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

حمیرا بنکدار - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

علیرضا اکبرزاده باغبان - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

همایون بنادرخشان - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

سعید قاسمی - دانشگاه علوم پزشکی نیشابور

خلاصه مقاله:

مقدمه: آموزش به بیمار یک راهکار اساسی در کنترل فرایند بیماری و کاهش هرچه بیشتر عوارض در افراد مبتلا به بیماری های مزمن می باشد. امروزه بیشتر آموزش ها و اطلاعات در سیستم بهداشتی با روش های نامتناسب و در سطح بالاتری از آنچه که برای افراد قابل فهم باشد، ارائه می شود. هدف مطالعه حاضر مقایسه اثربخشی دو مورد از رایج ترین روش های آموزشی در سیستم درمانی یعنی آموزش چهره به چهره و استفاده از یک کتابچه آموزشی در بازتوانی تنفسی افراد مبتلا به بیماری مزمن انسدادی ریه می باشد. روش: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه تجربی از نوع کارآزمایی بالینی می باشد که در سال ۱۳۹۱ بر روی ۷۵ فرد مبتلا به بیماری مزمن انسدادی ریه، مراجعه کننده به بیمارستان های مسیح دانشوری و امام حسین (ع) شهر تهران انجام شده است. نمونه های پژوهش با استفاده از روش نمونه گیری مبتنی بر هدف انتخاب و به صورت تصادفی به سه گروه (آموزش با کتابچه، آموزش چهره به چهره و گروه کنترل) تقسیم شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و خودکارآمدی تنفسی جمع آوری شد. به افراد ۲ گروه آزمون مطالبی با محتوی یکسان اما روش آموزش متفاوت ارائه شد. گروه کنترل آموزش های روتین در بخش را دریافت نمودند. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از روش های آمار توصیفی و استنباطی انجام گردید. یافته ها: نتایج مطالعه حاضر نشان دهنده همگن بودن سه گروه مطالعه در زمینه ویژگی های جمعیت شناختی می باشد. همچنین آزمون آماری آنالیز واریانس تفاوت معناداری در میانگین نمره خودکارآمدی تنفسی سه گروه قبل از مداخله نشان نداد ($p=169/0$) در حالی که میانگین نمره خودکارآمدی تنفسی در گروه آموزش چهره به چهره بعد از مداخله تفاوت معناداری با دو گروه دیگر داشت ($p=001/0$). از سوی دیگر بین دو گروه آموزش با استفاده از کتابچه آموزشی و گروه کنترل در این زمینه بعد از مداخله تفاوت معناداری دیده نشد ($p=998/0$). نتیجه گیری: یافته های مطالعه نشان دهنده اثربخشی بیشتر روش آموزشی چهره به چهره نسبت به روش آموزش با استفاده از کتابچه راهنما در افراد مبتلا به بیماری مزمن انسدادی ریه می باشد. لذا پرستاران به عنوان مراقبین مبتلایان به بیماری مزمن انسدادی ریه با ارائه آموزش های چهره به چهره می توانند نقش ارزشمندی را در ارتقای خودکارآمدی تنفسی مبتلایان به این بیماری و در نهایت بهبود هرچه بیشتر کیفیت زندگی آنان داشته باشند.

کلمات کلیدی:

COPD, self efficacy, face to face education, educational booklet
بیماری مزمن انسدادی ریه، خودکارآمدی، آموزش چهره به چهره، کتابچه آموزشی

